

[Økonomi- og budgetministeren.]

der ikke blot indeholder indeksgaranti, men som samtidig giver adgang til fradrag i beskattningen med den virkning, at de, der har opsparingsvevnen, kan udnytte lovgivningen, mens de, der ikke har opsparingsvevnen, ikke er i stand til at udnytte lovgivningen, men alligevel vil komme til at betale de omkostninger, der knytter sig til den i form af en mindre betaling af skat til stat og kommuner for dem, der udnytter ordningen. Jeg må indrømme, at jeg synes, det er socialt uretfærdigt, jeg synes, det er socialt urimeligt, og jeg tror ikke på, at det har givet nogen nettovirkning på den samlede opsparing. Men det har belastet staten med forpligtelser, som man godt kan more sig med at betragte som små, men som dog immervæk fra næste år begynder med at være et par millioner kr. om året og så stiger, efterhånden som indekstrakterne forfalder til udbetaling, og, når de allerede tegnede indekstrakter når deres maksimale udbetalinger, vil blive et drænrør i statskassen på 3 milliarder kr. Hvis man ikke standser nu, vil tallet jo blive meget større, det vil jeg dog gerne erindre om. Det er forpligtelser, den danske stat har påtaget sig, og som vi naturligvis ikke kan løbe fra, men hvis man ikke standser nu, hvis man fortsætter denne ordning, vil tallet blive meget, meget større. Derfor tror jeg ikke, at man skal anstille så letsindige statsfinansielle betragtninger, som den konservative ordfører gjorde. Jeg tror, man fra konservativ side i højere grad skulle forstå, at her drejer det sig om en foranstaltning, som sigter på, at man ikke fortsat skal pålægge staten udgifter, som kan blive ret så uoverskuelige.

Hr. Poul Schlüter talte om Århusundersøgelsen for at få fat på, hvem det var, der udnyttede adgangen til at tegne indekstrakter. Socialforskningsinstituttet har foretaget en undersøgelse — jeg tror, det var i 1966 — der påviste, hvem det er, der tegner indekstrakterne, og det fremgår af denne undersøgelse ganske klart, at det er dem med de større indtægter, og i stigende grad jo større indtægterne er. Det gælder også inden for lønmodtagergruppen, det gælder også inden for funktionærgruppen og tjenestemandsgruppen, men jeg skal da meget gerne give oplysninger i det udvalg, jeg

går ud fra bliver nedsat, om denne undersøgelses nærmere indhold.

Hr. Henry Christensen mente, at det ville være muligt for venstre at tale med regeringen, hvis vi ville foretage drastiske nedskæringer på andre områder. Jeg ved ikke rigtig, om jeg skal opfatte det på den måde, at hvis vi nu kunne komme med nogle drastiske forslag om nedskæringer, så ville venstre være med til at gennemføre dette lovforslag. Jeg forstod ikke helt hr. Henry Christensens bemærkninger, for i starten var det, som om det var det afgørende, mens hr. Henry Christensen sluttede med, at venstre ikke ville medvirke. Det kan jo så skyldes en forventning om, at vi ikke vil komme med sådanne drastiske nedskæringer, som kunne tilfredsstille venstre.

Så siger hr. Henry Christensen, at vi med vort nuværende system begunstiger dem, der stifter gæld, dem, der køber på afbetaling o.s.v. Ja, hvis venstre er villig til at tale med os på dette område — men det har man jo ikke været hidtil — om ændret lovgivning, så er vi da også til at få i tale; jeg har bare ikke forstået, at det var det, der hidtil var venstres linje. Men er det udtryk for en nyorientering, så takker jeg for oplysningerne, og så er der måske en chance for, at vi kan komme på talefod.

Derimod var jeg ikke imponeret af hr. Henry Christensens bemærkninger om tjenestemændene. Nu skulle vi altså igen have den om tjenestemændene, der er langt, langt gunstigere stillet end den øvrige del af befolkningen, og nu snyder man den øvrige del af befolkningen for mulighederne, fordi man stopper tegningen af indekstrakter; sådan omtrent fremstillede hr. Henry Christensen det. Det vil sige, at man gør ulighederne større i samfundet, siger hr. Henry Christensen. Det bliver meget svært at påvise. Ved hr. Henry Christensen ikke, at også tjenestemænd har adgang til at tegne indekstrakter? Jeg vil tro, der er ganske mange tjenestemænd, der har tegnet indekstrakter, uanset at de har en tjenestemandspension, og så kan der ikke være tale om — jeg anerkender i øvrigt ikke betragtningen — at man gør uligheden større, da i hvert fald en del af tjenestemændene ligger på et højere indtægtsniveau og derfor lettere kan klare at tegne en indekstrakt. Jeg må ærligt talt sige,